

[Wilhelm.]

som kun står sådan meget uforpligtende i nogle bemærkninger rundt omkring, da forlader sig på lægevidenskabens tre kriterier: stivheden, pletterne og forrådnelsen, hvor man helt går uden om det vigtige problem, der har været debatteret i mange år, med respiratorerne, med hjernedødskriteriet osv. Vi har ikke nogen fast mening om det, men vi mener alligevel, det er utilfredsstillende, at man her helt fra bunden af skriver en ny lov om ligsyn og stadig væk lader det være så tilfældigt op til de enkelte eller, hvis de skal føle sig helt på sikker grund, at de er nødt til at henholde sig til disse over 100 år gamle tre, helt firkantede kriterier uden nogen form for forsøg på at leve op til den situation, som debatten har vist eksisterer, hvor der er helt væsentlige problemer, der har med disse døds-kriterier at gøre.

Hvis jeg tager fejl, og hvis der ligger andre regler, hvis det hører hjemme andre steder end i loven om ligsyn, vil jeg gerne rettes, men så vidt jeg har kunnet se, er der ikke andre steder taget højde for de problemer, der foreligger med hensyn til døds-kriterierne.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg takker for den brede tilslutning til forslaget. Det er vel en naturlig ting, når der sker så gennemgribende en revision, som der er tale om med dette stykke lovgivning, at der også rejses en lang række spørgsmål.

Jeg finder det imidlertid forkert, hvis vi skulle tage fat på en yderligere debat eller yderligere uddybning af alle de mange enkeltspørgsmål, der er rejst her i dag, men vil gerne som ved behandlingen af de øvrige forslag sige, at jeg naturligvis er parat til at besvare alle de spørgsmål, der kommer frem fra udvalget, og også til at møde i samråd til drøftelser omkring tingene. Derfor kan jeg måske med ordførernes billigelse få lov til at nøjes med at sætte streg under et par ting.

Det er klart, at den dokumentation, som hr. Wamberg ønskede sig, og som også hr. Hagen Hagensen var inde på, skal vi prøve på at få detaljeret noget mere i forbindelse med den øgede arbejdsbyrde, og jeg tror nok, fru Inge Krogh har ret i, at der med det hensyn, som er det afgørende i loven, vil blive en nødvendig arbejdsforøgelse.

Det spørgsmål, som hr. Wilhelm rejste til sidst om døds-kriteriet, vil jeg gerne give et par ord med på vejen. Det ville nok have været døden for dette forslag, hvis jeg havde forsøgt at sætte noget ind om døds-kriteriet i det. Den debat, der foregår netop omkring dette problem, er jo så langt fra afklaret, at jeg føler mig overbevist om, at hvis vi fra justitsministeriet havde lagt op til denne debat i forbindelse med dette forslag, som jeg anser for at være både rimeligt, rigtigt og også i nogen grad nødvendigt, så var vi endt i en helt anden debat. Jeg tror nok, man må sige det måske med lidt forsigtighed, at vi langt fra er færdige med at debattere spørgsmålet om døds-kriteriet eller døds-kriterierne i Danmark til, at man kan komme så vidt, at det skal puttes ind i en lovgivning.

Jeg var meget optaget af tankerne, da hr. Hagen Hagensen talte om at give besked til de efterlædte. Jeg har desværre ikke ved hånden det lovforslag, som er vedtaget for ikke så forfærdelig lang tid siden her i folketinget under kirkeministeriets område om begravelse og dødsfald, men var der noget sted, hvor man måske kunne have trukket de tanker, som hr. Hagen Hagensen havde, ind i billedet, så måtte det være på dette område.

Jeg håber, at jeg med åbenheden over for oplysninger og samråd i udvalget kan stoppe mine bemærkninger her i forbindelse med førstebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold. Det er vedtaget.)

Den næste dag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til færdselslov.
(Lovforslag nr. 17. Fremsat 9/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.